

ningsbyrde, hvorefter disse 1728 Hæfte hvilede paa saa og saamange Hoved- og Præstegaarde. Men for at Ophavelsen af denne ældre Hæsteholdsbyrde ikke skulde medføre, at disse Hæfte blev borte for Hæren, skal Loven dernæst, indtil en anden Ordning af Forholdene i Sammenhæng med andre Administrations-spørgsmaal kan komme under Overveielse, drage Omfarg for en ny Udredning af de 1728 Hæfte, Krigsbestyrelsen før havde, men slet ikke indlade sig paa den fremtidige Armeorganisationsplan, altsaa ikke foretage anden Forandring end den, der absolut er nødvendig, naar man skal udjævne Hartkornsforskjellen (Hør!). Ja, fra dette Synspunkt kan jeg ikke see rettere, end at det er naturligt, naar man ikke fremdeles kan lægge denne Byrde paa Hovedgaarde og Præstegaarde, at man saa lægger den paa det samlede Hartkorn, men, ved at forhøje Bederlaget fra Statskassen, sørger for, at det ikke bliver nogen trykkende Hartkornbyrde. Vi have et lignende Tilfælde med Hensyn til Indkvarteringen. Vi have ved Lov forhøjet Godtgørelsen, men derfor vedbliver der dog at være en Natural-Indkvarteringsbyrde med Hensyn til Kjøbstæderne. Nu er her netop Spørgsmaal om en lignende Maade, hvorpaa man kan ordne Forholdene til ikke Kjøbstæderne, men Hartkornet. Man forhøjer Bederlaget, der i begge Tilfælde gives af Staten, der er netop Lighed i saa Henseende. Der ere nogle Medlemmer, som have meent, at man strax skulde faae Caserner byggede for aldeles at kunne undvære denne hele Indkvartering (E. H. Hansen: Ja!), men det blev senere sagt, at det vilde blive meget kostbart (E. H. Hansen: Ja, saa skal Hartkornet ei heller have denne Byrde) det ærede Medlem siger: Saa skal Hartkornet ikke heller have den Byrde; men denne Slutning forstaaer jeg ikke (E. H. Hansen: Naah). Vi skulde altsaa spørge os selv, om dette ikke, saalænge disse Forhold ikke fra Grunden af forandres, er det Naturlige, at vi lempe paa dem, saa godt vi kunne, men uden at lægge nogen afgjørende Vægt paa vore organisatoriske Fremtids-Tanker, inden de kunne komme frem i en sammenhængende Skikkelse og ikke blot enkeltviis og stykkeviis. Den

ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det Valgkreds (Tscherning) kan ikke, fordi han selv har sit sammenhængende System, forlange, at Thinget i Tillid til ham skal ved enhver saadan Leilighed forkaste de Forslag, der ellers anbefale sig, fordi han siger, at det ikke passer ind i det System, som han i Fremtiden vil have gennemført. Det er det, som det forekommer mig, at man maa være berettiget til at gjøre Indsigelser imod; saasnart disse fremtidige organisatoriske Tanker fremkomme i deres Heelhed og Sammenhæng saaledes, at ogsaa andre Medlemmer i Thinget, efter at have hørt de forskjellige Anskuelser, der komme fra den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning), fra den ærede Krigsminister eller fra hvem Anden, det forøvrigt kan være, kunne efter Gode danne sig et Overblik over disse Forhold, saa er det Tid at tage Bestemmelser om disse Forhold og da at lade disse Beslutninger indvirke paa tidligere Forhold. Men jeg kan ikke lade saadanne enkelte Organisationsstableauer, som saaledes ved et eller andet Spørgsmaal drage forbi vore Dine, faae en afgjørende Indflydelse paa en saadan HjælpeLov, som denne aabensbart er, der er fremkaldt ved Hartkornsforskjelsudjævning (Neil), der er fremkaldt ved Hartkornsforskjelsudjævningen — det er vist —, og da man med Føie har lagt Communalbyrderne uden Bederlag paa de tidligere privilegerede Jorder, da man har ordnet Forholdet med Hensyn til Statskatterne paa den Maade, man har ordnet det, saa finder jeg, at det er i sin Orden, at den Byrde, som tidligere hvilede paa Hovedgaardene og Præstegaardene, bortfalder, hvilket medfører, at man maa tage en anden Bestemmelse om Forholdets fremtidige Ordning, og hvilken Bestemmelse er da naturligere end den, at man lader den Byrde, som tidligere hvilede paa enkelte Bestiødelser, gaae over paa det samlede Hartkorn, idet man tillige forhøjer det Bederlag, som ydedes, saaledes at det i det Væsentlige blev en Byrde for Statskassen, forbeholdende sig, hvad jeg ikke troer Nogen vil modsætte sig, hvis det behøves, at forhøje dette Bederlag, naar det viste sig, at Byrden ikke var tilstrækkelig lettet.